

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Ing. Mgr. Martinem Jakubem Brusem ve věci

žalobce: **R. F.**, narozen X
bytem X

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. MPSV-2026/31721-916 ze dne 9. 2. 2026

takto:

- I. Žalobcův návrh na přiznání odkladného účinku žalobě se zamítá.**
- II. Žalobcův návrh na ustanovení zástupce z řad advokátů se zamítá.**

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 16. 1. 2026 Úřad práce České republiky – krajská pobočka v Ústí nad Labem (dále jen „úřad práce“) nepřiznal žalobci dávku mimořádná okamžitá pomoc z důvodu postižení vážnou mimořádnou událostí. Žalobcovu odvolání proti tomuto rozhodnutí žalovaný zamítl žalobou napadeným rozhodnutím.
2. Proti rozhodnutí žalovaného se žalobce bránil žalobou. V žalobě sice označil toliko rozhodnutí úřadu práce, nicméně soud vlastní činností zjistil, že proti uvedenému rozhodnutí žalobce podal odvolání, o kterém již žalovaný rozhodl. Vzhledem k tomu, že sám žalobce uvedl jako žalovaného Ministerstvo práce a sociálních věcí, vycházel soud z toho, že žaloba směřuje proti shora uvedenému rozhodnutí žalovaného.
3. Společně se žalobou žalobce navrhl, aby soud žalobě přiznal odkladný účinek ve smyslu § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“). V návrhu uvedl, že výkon napadeného rozhodnutí pro něj znamená nepoměrně větší újmu, tj. absolutní ztrátu prostředků na základní životní potřeby a hrozící vystěhování z bytu pro nemožnost uhradit novou částku nájmu. Konstatoval, že je nucen platit nájemné ve výši 10 902 Kč, což je pro něj bez pomoci státu likvidační. Dodal, že si musí sám kompenzovat zvýšení nájmu o částku 6 157 Kč z vlastního důchodu, což mu důchod 24 319 Kč o tuto částku snižuje.
4. Podle § 73 odst. 1 a 2 s. ř. s. platí, že podání žaloby nemá odkladný účinek, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak. Soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

5. Odkladný účinek představuje zcela mimořádný institut, kterým je prolamována vykonatelnost napadeného rozhodnutí před tím, než je podrobeno soudnímu přezkumu ve věci samé. Lze jej aplikovat pouze v mimořádných případech, kdy účastník řízení dostatečnými a hodnověrnými důkazy doloží splnění zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě.
6. K přiznání odkladného účinku žalobě je přitom nutno kumulativně splnit tři podmínky, jejichž naplnění má žalobce tvrdit a prokázat k návrhu doloženými důkazy. První podmínkou je existence újmy, která by byla žalobci způsobena výkonem nebo jinými právními následky napadeného rozhodnutí. Existence újmy, byť není výslovně v § 73 odst. 2 s. ř. s. vyjádřena, je bezpochyby nutným předpokladem pro posouzení následujících dvou podmínek (újma hrozící žalobci se poměruje s újmou jiných osob a veřejným zájmem). Existence újmy je v některých typech řízení zjevná již ze samotného žalobou napadeného rozhodnutí, a žalobce tak nemusí způsobení újmy zvláště dokládat. Zejména se jedná o případy, kdy je žalobci uložena povinnost uhradit peněžní sankci (pokutu), neboť již z napadeného rozhodnutí v těchto případech vyplývá, že se žalobcův majetek zmenší, a tím mu bude způsobena újma. Na druhou stranu v případech, kde není hrozící újma zjevná již z napadeného rozhodnutí, musí žalobce konsekventně tvrdit, že mu hrozí způsobení újmy, a musí své tvrzení i řádně doložit. Druhá podmínka pro přiznání odkladného účinku žalobě spočívá v existenci nepoměrně větší újmy žalobce, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a to ať už byly, či nebyly účastníky předchozího správního řízení. Při posuzování druhé podmínky provádí soud poměrování vedle sebe stojící újmy konkrétních subjektů. I tato podmínka může být s ohledem na charakter věci splněna již tím, že další osoby nebyly správním řízením dotčeny, neboť účastníkem byl pouze žalobce. O takový případ se jedná zejména u správního řízení trestního, kde je rozhodováno o vině žalobce a s tím spojené sankci. Splnění této podmínky bez dalšího nutného tvrzení žalobce a předložení relevantních důkazů musí být zjevné již z napadeného rozhodnutí. Konečně třetí podmínkou, která musí být splněna, je převaha újmy hrozící žalobci nad veřejným zájmem, kterým je vždy, avšak nejen, zájem na výkonu pravomocných rozhodnutí správních orgánů. U třetí podmínky soud zvažuje, zda žalobci hrozí natolik závažná újma, že veřejný zájem či veřejné zájmy musí dočasně do meritorního rozhodnutí věci soudem ustoupit zájmům žalobce.
7. V nyní řešené věci je předmětem soudního přezkumu rozhodnutí o zamítnutí odvolání proti rozhodnutí o nepřiznání dávky mimořádné okamžité pomoci. Napadené rozhodnutí tedy žalobcovu finanční situaci nijak nemění. To znamená, že nezpůsobuje újmu, pro kterou by bylo možné odkladný účinek žalobě přiznat. Soud připomíná, že přiznání odkladného účinku žalobě toliko pozastavuje účinky napadeného rozhodnutí do skončení řízení před soudem (§ 73 odst. 3 s. ř. s.). I kdyby soud žalobě odkladný účinek přiznal, pouze by se tím pozastavily účinky zamítnutí odvolání, ovšem nevedlo by to v žádném případě k přiznání žalobcem požadované dávky mimořádné okamžité pomoci.
8. Veden těmito úvahami soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku I tohoto usnesení, a žalobcův návrh na přiznání odkladného účinku žalobě zamítl.
9. Žalobce dále v žalobě navrhl, aby mu soud pro toto řízení ustanovil zástupce z řad advokátů.
10. Soud předesílá, že v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu není předepsáno povinné zastoupení žalobce, takže ten může podat návrh soudu a činit jiné úkony sám. Soud může na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát, toliko účastníku, u

něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to nezbytně třeba k ochraně jeho práv, jak vyplývá z § 35 odst. 10 s. ř. s. V souladu s tímto zákonným ustanovením je tedy možné žalobci ustanovit zástupce pouze tehdy, pokud nemá dostatečné prostředky a pokud je zřejmé, že s ohledem na své poměry není v řízení před soudem schopen bez poskytnutí právní pomoci řádně uplatňovat svá práva. Tyto dvě podmínky musí být splněny současně.

11. Vzhledem k tomu, že žalobce společně s návrhem na ustanovení zástupce nedoložil své majetkové poměry, soud jej vyzval, aby mu zaslal náležitě vyplněné prohlášení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech.
12. Po prostudování žalobcem předloženého prohlášení soud shledal, že žalobce neprokázal, že by splňoval podmínky pro osvobození od soudních poplatků.
13. Žalobce v prohlášení uvedl, že pobírá starobní důchod 24 319 Kč a příspěvek na bydlení 3 949 Kč. Celkové žalobcovy příjmy tak činí 28 286 Kč měsíčně. Výdaje žalobce v prohlášení neuvedl. Z průvodního dopisu vyplývá, že žalobce platí nájemné 10 902 Kč měsíčně a zálohy na energie od ledna 2026 ve výši 4 380 Kč měsíčně. Celkové žalobcem uváděné měsíční výdaje činí 15 282 Kč. Výši nájemného ani výši záloh na energie žalobce nedoložil.
14. Soud zdůrazňuje, že v přípisu ze dne 26. 2. 2026, č. j. 41 Ad 4/2026-5, upozornil žalobce na to, že formulář prohlášení je třeba náležitě vyplnit. Samotný formulář upozorňuje na nutnost výši závazků doložit. Současně soud žalobce poučil o tom, že nebude-li formulář prohlášení náležitě vyplněn, soud návrh na ustanovení zástupce zamítne.
15. Za situace, kdy žalobce i přes toto výslovné poučení nedoložil nájemní smlouvu nebo jiný doklad k tvrzenému placení nájemného ani předpis záloh k tvrzeným měsíčním zálohám na energie, pokládá soud jeho prohlášení za neúplné. Neúplnost prohlášení pak sama o sobě plně postačuje k tomu, aby soud žalobcův návrh zamítl. Soud dodává, že po odečtení žalobcem tvrzených výdajů 15 282 Kč od jeho příjmů 28 286 Kč zbývá žalobci měsíčně částka 13 004 Kč. Ani z tohoto pohledu nelze žalobce považovat za nemajetného.
16. Soud shledal, že žalobce nesplnil ani podmínku potřeby právní pomoci k řádnému uplatňování svých práv. Žalobce podal žalobu, ve které srozumitelně popsal, z jakých důvodů se proti napadenému rozhodnutí brání a co žalovanému vytýká. Žaloba obsahuje žalobní body a je projednatelná. Je tudíž evidentní, že žalobce je schopen dostatečně hájit svá práva v tomto soudním řízení sám.
17. S ohledem na uvedené skutečnosti soud uzavírá, že nebyla splněna ani jedna z podmínek pro ustanovení zástupce z řad advokátů soudem, neboť žalobce předložil neúplné a důkazně nepodložené prohlášení o svých osobních, majetkových a výdělkových poměrech, nedoložil splnění podmínky nemajetnosti ve smyslu § 36 odst. 3 s. ř. s. a ustanovení zástupce není nezbytně třeba k ochraně jeho práv. Soud proto žalobcův návrh na ustanovení zástupce z řad advokátů výrokem II tohoto usnesení zamítl.
18. Směrem k žalobci soud poznamenává, že v souladu s § 35 odst. 10 větou třetí s. ř. s. neběží od podání návrhu na ustanovení zástupce do právní moci rozhodnutí o něm dvouměsíční lhůta pro podání žaloby. Z této lhůty tak zatím uplynula jen část od data doručení napadeného rozhodnutí žalobci (dne 12. 2. 2026) do data podání žaloby se zmíněným návrhem (dne 25. 2. 2026). Ve zbývajících částech této lhůty, jejíž běh bude pokračovat od data doručení tohoto usnesení žalobci, může žalobce svou žalobu případně rozšířit o nové žalobní

body nad rámec žalobních bodů řádně uplatněných v textu žaloby. Žalobce tak může učinit ve lhůtě 47 dnů od doručení tohoto usnesení.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **není** kasační stížnost přípustná.

Ústí nad Labem 11. března 2026

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.